

ցինքը բնաւ կարեւորութիւն տուած չեն եւ ասկէ վերջ ալ պիտի չտան իրենց քայքայիչ ընթացքին:

Որո՞նք էին այդ դատավարութեան տուն տուողները. Կեղը. Վարչութեան անդամները յիմարներ ըլլալու էին, որ առանց դրական եւ ստիպողական պատճառներու ելլէին եւ բարենպաստակ ձեռնարկի մը համար հաւաքուած դրամը դատարաններու մէջ պարապ տեղը վատնէին:

Ըսէք տեսնե՞ք, Պ. Մելիք Պաշտեան, ո՞վ էր Կեղրոնին հարիւր տոլարի վնաս հասցնողը, երբ դուք իբրեւ ատենադպիր Նիւ Եորքի մասնաճիւղին, թերացաք ձեր պարտականութեանց մէջ եւ նոյն իսկ Վերաշինացի կանոններուն հակառակ գործելուդ համար դուրս վռնտուեցաք անոր շարքերէն, եւ երբ չուզեցիք յանձնել ձեր քով մնացած մասնաճիւղին կնիքը եւ հաշուետոմարները՝ պատկան մարմնոյն, մասնաճիւղի վարչութիւնը ստիպուեցաւ դատ բանալ ձեզի դէմ 1931ի Պատգ. Ժողովին որոշումով:

Եթէ Պր. Մելիք արգարացի փաստեր ունէր, ինչո՞ւ համար օր մը իր փաստաբանին հետ ներկայ չգտնուեցաւ դատարանին կողմէ որոշուած երեք տարբեր օրերու մէջ եւ չկրցաւ ըսել թէ ի՞նչ պատճառներ ունէր Նիւ Եորքի մասնաճիւղին կնիքը եւ գոյքերը իր պատկան մարմնոյն չյանձնելու: Գատաւորի վիճիւրի համաձայն, Պր. Մելիք ստիպուած է Մայիս 27-ին յանձնել իր քով եղած բոլոր գոյքերը Նիւ Եորքի մասնաճիւղի վարչութեան, եթէ ոչ բանտ երթելու վտանգի տակ պիտի իյնայ: Արդ, ընթերցողները թող ըլլան դատաւորը. ո՞վ էր պատճառը 100 տոլար ծախքին այս խնդրոյն մէջ: Հաշտարար միջոցներով կարելի էր այս խնդիրը կարգադրել, թերեւս ըսեն ոմանք: Ասիկա ալ փորձեցինք եւ չյաջողեցանք:

Եթէ այս երիտասարդները Վերաշինացի դրամն է որ կը հոգան, ինչո՞ւ ասանկ անխորհուրդ քայլերով հարիւրաւոր տողարներու կորստեան պատճառ կը հանդիսանան եւ կը թողուն որ անդին մեր հայրենակիցները անօթի եւ սովամահ վիճակի մէջ մնան: Ո՞վ է յանցաւորը:

Չնուշցինք մէկ պատասխան ունին ասոնց համար. Չնուշի Վերաշինաց Միութեան շարքերէն դուրս վռնտուածներն են բոլոր չարեաց պատասխանատուն, եւ անոնք պէտք է դուրս մնան Միութենէն:

Նիւ Եորք

Ա. ՓԱՊՈՒՃԵԱՆ

(Պայքար)

ՆՄԱՆՈՒԹԵԱՆ ԵԶՐԵՐ

Շիրակոյն 15-է աւելի հանրային պարտէզներ ունի, որոնցմէ Լիւիզի Փարքը աւելի գեղատեսիլ ու հարուստ է իր այլազան ու տարբեր կլիմաներէ բերուած կենդանիներով, թռչուններով եւ ձուկերով:

Իխոող մարդոց համար, անխօս ու տրամաբանութիւնէ զուրկ կենդանիներու մէջ առիւծը առաջին ուշադրութիւն դրաւող կենդանին է: Կենդանեաց այս թագաւորը, թէեւ դերուած վանդակի մէջ, իր լայն կուրծքով, հաստատ ու ծանր քայլուածքով եւ խրոխտ ու յաղթ կեցուածքով թոխչք կուտայ մարդու երեւակայութեան եւ բաղձանք որ մեծնայ, ուժովնայ ու իր յարմար գերին մէջ աղբի այս սրբուուն տակ:

Քիչ անդին օրանկութանը, մարդոց պատկերին ամենաշատ նմանող այս կապիկը, նոյնպէս իր վանդակին մէջ ամէն բան կը կապկէ, ինքիւնքը պատէ պատ կը դարնէ, առատազէն կը կախուի, անկէ վար կը ցատկէ, սուտ մեւել կը ձեւանայ, կ'ողջնայ, տղեղ բաներ կ'ընէ, անտեղի ու անախորժ կանչուրտուքներ կ'արձակէ, վերջապէս իր շուրջ

զինքը դիտողներու բազմութիւն մը կը հաւաքէ: Իխոողներ սակայն, արդահատանքով ու պժգանքով կը հեռանան անկէ, եւ որպէս զի այս յոռի տպաւորութեամբ տուն չերթան, կը դառնան առիւծին, կը վերանորոգեն իրենց խանդը եւ տուն կը վերադառնան առիւծի տպաւորութեամբ, որ անչընջելի կը մնայ մարդոց մտքին վրայ:

Այս պատկերը նոյն է խօսող ու տրամաբանող մարդ կենդանիներու մէջ ալ...:

Հասկցողին շատ բարեւ...:

Շիրակո

ՍԵՒ ՔԱՐ

ՈՉ ԱԻՆԻ ԵՒ ՈՉ ԱԼ ՊԱԿԱՍ

Լուելը ոսկի է կ'ըսուի. թող ներուէ ինձ որ ըսեմ թէ երբեմն ալ յիմարութիւն է:

Ասկից մի քանի ամիսներ առաջ պարագաներու բերումով երբ Նիւ Հէյլըն կը գտնուէի, ծանօթ բարեկամ մը հայտնէ թերթ մը երկարեց ինձի, եւ կարգաւ ըսաւ, ձեր Չընգուշցիներու մասին դրուած է: Ուշի ուշով կարգացի եւ վերահասու եղայ եղելութեանց. բաւական պզտիկ զգացի որ ինչի մը առջեւ, որ տեղացիական դործ մը փոխանակ ներքնապէս կարգադրելու, թերթերու նիւթ եղած եւ նոյն իսկ դատարաններու դիմում կատարուած էր:

Հաւատացէ՛ք որ, թէեւ ունէ գաղափար չյայտնեցի բարեկամիս, բայց ան կարգաց իմ յուշումներս դէմքիս վրայ: Մեծ խայթ մը զգացի որ ցարդ մօտէն հետեւած չէի հայրենակցական գործերու:

Երբ տուն վերադարձայ դործս ըրի հայրենակիցներու հետ տեսակցիլ եւ նամակներ գրել՝ լրիւ տեղեկանալու համար իրողութեան եւ եթէ կարելի է դարման մը տանիլ կացութեան:

Ամէն կողմէ լաւ ընդունելութիւն դտայ. կը մնար կըտրուէ քայլ առնել եւ գործի սկսիլ: Երկու հակառակորդ կողմերը լսելէ վերջ գործս եղաւ Լօրէնս երթալ: Հոն կոկիկ խտմորով մը գործի սկսանք, թեր ու դէմ կարծիքներ յայտնեցինք: Կեղը. Վարչութեան հակառակորդ հատուածը ըսաւ մեզի թէ եթէ Կեղրոնը Լօրէնս փոխադրուի՝ ամէն բան լաւ կ'ըլլայ: Ես անհատապէս առարկեցի եւ ըսի թէ ատիկա ապօրինի է, քանի որ Կեղրոնը մասնաճիւղերու մեծամասնութեան քուէով ընտրուած է: Երկար խօսակցութիւններէ վերջ, Հաշտարար Յանձնախումբ մը կազմուեցաւ հետեւեալ անձերէն. — Հաճի Աւետիս Էզմանեան, Ասլան Կիօզաեան, փաստաբան Կարապետ Խօքսուղեան եւ Գասար Եղմուրեան: Ինձ եւ պրն. Խօքսուղեանի վիճակուեցաւ Նիւ Եորք երթալ եւ կարելին ընել այս կնճուտ խնդիրը կարգադրելու համար:

Կեղրոնին դէմ շատ ներհակ բաներ լսած էի, որոնց թէեւ չէի կրնար հաւատալ, բայց ստիպուած էի լսել՝ անտեղեկ ըլլալով բուն իրողութեան: Երբ Պրն. Խօքսուղեանի հետ ճամբայ ինկանք՝ իրեն ըսի որ դիրար չխաբեմք. դուք դաշնակցական էք, այժմէն բան որ մենք Նիւ Եորքի մէջ ունենալուներու հետ գործ պիտի ունենանք, կ'ուզեմ որ դաշնակցականի ակնոցով նայիս այս գործին եւ չխնայես ունէ սխալի, ես քեզի հետ եմ:

Նիւ Եորքի մէջ մանրամասն քննեցինք Կեղրոնի հայրենիքը, տեղեկացանք անոր գործունէութեան, խորհեցանք եւ խօսեցանք, ու դատապարտելի բան մը չգտանք: Կեղրոնը Լօրէնս փոխադրելու ծիծաղելի առաջարկը բերինք եւ պընդեցինք որ համերաշխութեան սիրոյն զոհողութիւն մը ընեն: Եղբայրներ, ըսին, մենք չէինք ուղեր, նորէն չենք ու

ԼՈՒՐԵՐ ԽԱՐԲԵՐԴԷՆ ՏՈՒՏԱՆԷՆ ԲԱՆՏ

ՊՈՂՈՍ ՄԷԼՈՅԱՆ

Պողոս Մելոեան, Ատիշցի, մեծ պատերազմին կը նետուի Տուտան, որու բերնին շուրջ կը մնայ քարի մը վրայ եւ յետոյ պարանով քիւրաի մը կողմէ կ'ազատուի ու կ'որդեգրուի: Ժամանակ մը վերջ Պողոս կը փախչի Խարբերդ ու հոն կ'ղբաղի հացագործութեամբ՝ թուրքի մը քով: Օր մը իր վարպետին հետ վէճի բռնուելով դաշոյնի չորս հարուածներով կը վիրաւորէ զայն, կը փախչի ու կը հետապնդուի ոստիկանութեան կողմէ:

Գլխէր մը հանդիպելով զինք հետապնդող ոստիկանապետին՝ զայն ալ կը սպաննէ սեղն ու տեղը, բայց առանց ուրիշի մը զիտութեան կ'անհետանայ: Հետապնդող Պողոս, կեանքը չստանալով հոշակ կը հանէ Խարբերդի շրջակաները: Տէրսիմի Սիւլէյման քիւրա աղային ցաւ կ'ըլլայ որ Հասօն այդքան վախ աղբած է Խարբերդի մէջ, կուզայ Խարբերդ ու կը հանդիպէ Հասօին եւ առաջին հանդիպումին իսկ ապտակներ կ'իջեցնէ Հասօի երեսին. Հասօ իր դաշոյնը քաշելով կը դնէ քիւրա աղայի կողորդին: Աղան կը խնդրէ որ խնայէ իրեն եւ թէ ինքը կատակ կ'ընէր ու կը փորձէր Հասօին քաշուիլը: Մեր Պողոսը կը ներէ քիւրաին ու կը թելադրէ որ ուրիշ առթիւ իրեն հետ չկատակէ:

Վերջապէս օր մը Հասօն կը ձերբակալուի ու կը զրկուի Սեբաստիա, որ Ամասիոյ մէջ դատուի. դատաւարութեան օրը դալէ առաջ Հասօ կը փախչի Սեբաստիայէն ու կուզայ Չնոուշ, նախապէս իր քրոջ Չնոուշ ըլլալը գիտնալով զայն ալ հետը կ'առնէ ու կը բերէ Խարբերդ եւ իր գիտցած մէկ թուրքին հետ կ'ամուսնացնէ զայն, եւ ինքն ալ Խարբերդի զիւղերէն մէկուն մէջ կ'ղբաղի հողագործութեամբ: Վերջապէս կրկին կը ձերբակալուի ու Խարբերդի մէջ 11 տարուան բանտարկութեան կը դատապարտուի, մօտ 5 տարի է որ բանտն է եւ դեռ 6 տարի ալ սպասելիք ունի:

Պողոս ամուսնացած է Քէսիրիկցի Վարդանուշ անունով հայ աղջկան մը հոտ, ունի երկու մանչ եւ մէկ աղջիկ, որոնք անտէր անտիրական հոս Հայէպ եկան: Կը խնդրուի Չնոուշի եւ Ատիշի Հայրենակցական Միութիւններէն որ օգնութիւն հասցնեն այս խեղճերուն:
Մ. ՓՈՒՍՈՒԼԵԱՆ
Հալէպ

ՆՇԱՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ ՄԸ

ԼՈՍ ԱՆՃԵԼԸՍ.— Դեկտ. 31, կազանդի նախորդ երեկոյան Տէր եւ Տիկին Մարտիրոս Պապականի տան մէջ տեղի ունեցաւ չքեղ նշանախօսութիւնը Պ. Ալլէքթիս Գէյքի ընդ Օր. Լուսի Խ. Ս. Սրբրմեանի, Մէլմայէն, կնքահայրութեամբ Մարտիրոս Պապականի եւ ձեռամբ տեղւոյս հոգեւոր հովիւ Տէր Ատոմ քհնյ. Մէլիքեանի: Արարողութեան ներկայ էին Մէլմայէն աղջկան ծնողքը եւ Տէր եւ Տիկին Կ. Յակոբեան: Այս առթիւ Պապականի բնակարանին մէջ փառաւոր ճաշ մը տրուեցաւ ներկաներուն:

Պ. Ալլէքթիս բնիկ Ատանացի է, իսկ աղջիկը Չնոուշցի: Տէր հայրը խրատականներ տուաւ խօսեցեալներուն: Ուրախութիւնը տեւեց մինչեւ կէս գիշերը:
ՆԵՐԿԱՅ ՄԸ

զեր, Լթէ մասնաճիւղեր դառնան մեզի դէմ եւ սարտազանց հուշակեն, անխտարժանութիւն յարուցանեն, կամ կը հրաժարին կամ թող հրաժարեցնեն: Մենք չենք կրնար մէկ քանի անհատներու քմահաճոյքին համար գործը երեսի վրայ ձգել. մենք գործ ունինք ընելիք: Բարեգործականի հետ սլայ-մանաւորուած ենք եւ 2000 տարւէն աւելի տուած ենք Նոր Չնոուշի հիմնարկութեան համար եւ մնացեալը խոստացած ենք տալ շուտով, որպէս զի ժամ առաջ մեր խեղճ հայրենակիցները, որոնք աստ անդ կը թափառին, Հայաստան կը թան:

Ամէն բացատրութիւն ստանալէ յետոյ, կատարելապէս համոզուեցանք Կեդրոնի անպարտութեան եւ հպարտ զգացինք որ Վերաշինացի գործը կարող հայրենակիցներու ձեռքը կը դառնուի:

Երբ Լօրէնս վերադարձանք, առաջին պատահութեամբ Կեդրոնի հակառակորդներուն հանդիպեցանք յեղեղութիւնը եւ լսածնիս պատմեցինք եւ մեղադրեցինք զիրենք իրենց հակառակ ընթացքին համար: Բացարձակապէս կը սխալիք, եկէք ազնուութիւնն ունեցէք եւ կապուած դրամը հանեցէք որ Կեդրոնին յանձնենք, անոնք ալ բուն նպատակին պիտի յատկացնեն, ասով ամէն բան կը վերջանայ, իսկ անոնք որ անհատապէս անիրաւուած կը զգան՝ թող դիմեն Հաշտարար Յանձնախումբին, անիկա իրենց դահացում պիտի տայ:

Ժամանակը կարճ ըլլալուն՝ որպէս Հաշտարար Մարմին, ուղեցինք հեռագրել Շիքալիօ որ այդ դրամը Կեդրոնի ներկայացուցչին յանձնեն եւ մնացեալ թիւրիմացութիւնները կը շտկենք առանց ունէ սրտացալութեան: Շիքալիօյի Կեդրոնի հակառակորդ տարրին այստեղի գործակատարը, իր ձեռքին մէջ ունէր Շիքալիօյէն զրկուած երկու հեռագրերներ, մեզի տուաւ որ կարգանք: Շիքալիօյէն կ'ուզէին որ այս երկու հեռագրերները նոյնութեամբ իրենց հեռագրուին: Յետաձգել տուինք այս խաղը եւ մեր հեռագրերը զրկեցինք, Շիքալիօյի գործակատարն ալ մեզի հետ ստորագրեց, թէ դրամը պէտք է օրինաւոր տեղը յանձնուի: Այսպէս մենք մէկ երկու օրուան յողմութեան արդիւնքը վայելելու ուրախ սրտով մեկնեցանք տեղերնիս: Բայց դժբախտաբար հաշիւ հաղ տեղերնիս հասած էինք, մեզի հետ ստորագրող անձը կրկին սխալի մէջ կ'իյնայ, կ'ստորագրէ իրեն զրկուած երկու հեռագրերները, ուրիշներու անուններն ալ կ'աւելցնէ եւ կը զրկէ Շիքալիօ: Եւ ասիկա ձախողութեան մատնեց ամէն ինչ:

Հարցում մը կ'ուզեմ ընել տարբեր կուսակցութեան պատկանող հայրենակիցներուն եւ այնպէս վերջացնել երկարապատում գրութիւնս: Արդեօք ունէ ընկերութեան կամ կուսակցութեան մէջ պատահած է որ երբ մի քանի անհատներ ցաւ զգան կամ անտեսուին, ելլեն միեւնոյն ընկերութեան անունը կրեն եւ ըսեն թէ Կեդրոնը մենք ենք, պէտք է գոյքերը մեզի յանձնուին, եթէ ոչ զատ կը բանանք, դատարան կը դիմենք: Ո՞ր գրուած է, ո՞ր տեսնուած է ասանկ բան: Ո՞չ, հայրենակիցներ, այդ քայլերնիդ սխալ է, չիտակ ճամբայէն շեղած էք. լսողներ ձեր վրայ պիտի խընդան: Կոչ կ'ընեմ ձեր ազնիւ զգացումներուն որ խուսափիք անմիտ եւ վնասակար ընթացքէ:

Չնոուշի վերջ. Միութեան նպատակը վեճ է եւ ապագան յուսալից, մեր թշուառ հայրենակիցները աչքերնին դէպի մեզ յոռած օգնութեան կ'սպասեն: Պիտի թողո՞ւնք որ յուսահատին անոնք, անտէր անտիրական միան օտար երկիրքներու տակ: Ո՞չ, ո՞չ, չեմ հաւատար, չեմ կրնար հաւատար: ԱՍԼԱՆ ԿԵՕԿՃԱՅԱՆ

ՀԱՅՐԵՆԱԿԻՑ ՄԸ ԱԶԱՏՈՒԱԾ

ՎԱՀԱՆ ԹՈՒԻՍՄԱՆԵԱՆ
նացած է եւ ունի մանչ դաւակ մը: Ծրանսական զինուոր արձանագրուած է այժմ:
Հայկպ

Մեծ պատերազմին իր ծնողաց հետ խորհրդէն կը տարագրուէր դէպի անապատ, երկու օր ճամբորդելէ յետոյ, Վահանի ծնողքը եւ կարաւանին միացող բոլոր հայերը կը ջարդուին: Արար մը 7 տարեկան Վահանը առնելով իրեն զաւակ կ'ընէ ու կը տանի Վերանշէի: Վահան կ'ըլլայ հովիւ, ձմեռները կը գաղթէ դէպի տաք տեղեր: Անցեալ Յուլիսին 50 ոչխարներով եւ քանի մը ուղտերով կ'անցնի Գամըջը: Վահանի հօր անունը Մանուկ է եղեր: Ամուսնացած է եւ ունի մանչ դաւակ մը: Ծրանսական զինուոր արձանագրուած է այժմ:

Մ. Փ.

ԻՆՉՈ՞Ւ ԱՆԼՍԵԼԻ ԵՂԱԻ

«Ծօլառ»ի բացառիկ թիւին մէջ կարդացի Հովիտիմէ Յ. Քէօսէեանի գրութիւնը, որ հրաւէր կը կարդար Չնդուչցի կիներու եւ մասնաւորապէս իր սիրելի հօրեղբօր Քէօսէեան Վարդապետի, գալ օգնելու կարօտելոց եւ ոյժ տալու Վերանշինացին: Ի՞նչ սքանչելի գաղափար: Դժբախտաբար սակայն, անլսելի եղաւ թէ՛ կիներուն եւ թէ՛ Վարդապետին կողմէ: Մեր խօսքը վերջնոյն ուղղելով պիտի ուղէինք գիտնալ թէ ինչո՞ւ համար չհետաքրքրուիր Չնդուչով եւ Չնդուչցիներով: Թող ներէ ինձ Վարդապետը, եթէ սա հարցումը բնեմ իրեն: Ի՞նչ է կեանքի նպատակը: Ես կը կարծեմ եւ քրիստոնէութիւնն ալ այնպէս կ'ըսէ թէ կեանքի մեծագոյն նպատակն է ծառայել, եւ ես կը ջանամ կրցածիս չափ օգտակար ըլլալ ուրիշին: Դո՞ւք ի՞նչ կը մտածէք:

Ա. ԹՈՒՐՈՅԵԱՆ

Եւրոպայի Սիբի

ԾՕՎԱՌԻ 1931-Ի ՀԱՇՈՒԵՎՇԻՈՒՄ

ՄՈՒՏՔ

Քալիֆորնիայէն	\$39.00
Շիքահոյէն	36.00
Նիւ Եորքէն	18.00
Բըթերու հաշուոյն	67.75

Գումար՝ 160.75

Նախորդ տարիէն մնացած՝ 276.16

Ընդհանուր գումար՝ 436.91

ԵԼՔ

Քըթերու, տպագրութեան, եւայլն՝ 200.30

Գանձը կը մնայ \$236.61

ՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆ «ԾՕՎԱՌ»Ի

Շիքահո

ՀԱՆԴԷՍ ԽՆՃՈՅՔ ՄԸ

ՆԻՒ ԵՈՐՔ. — Չնդուչի Վերջ. Միւթեան Նիւ Եորքի եւ Եոնիքի Սիթիի մասնաճիւղերուն հանդէս խնճոյքը տեղի ունեցաւ Փետր. 28ին, Վէսթ Նիւ Եորքի Աքսէլա Հօլին մէջ. ուրախալի է յիշել որ այս խնճոյքին մէջ բոլորովին նոր դէմքեր չատ կային եւ խնճոյքը անցաւ շատ յաջող կերպով: Օրուան ատենապետը Պրն. Ս. Մաթոսեան մի քանի խօսքեր ընելէ վերջ, հրաւիրեց Պրն. Ա. Փապուճեանը, որ հակիրճ տեղեկութիւն մը տուաւ Վերանշինացի ներկայ կացութեան շուրջ:

Տիրար Խ. Պուճիգանեան խիստ շահեկան նիւթի մը վրայ դեղեցիկ ատենախօսութիւն մը բերաւ, վատ պահելով ներկաներու հետաքրքրութիւնը մինչեւ վերջ: Կը շնորհաւորենք մեր հայրենակիցը իր այս հիանալի պերճախօսութեան համար, որուն թողուցած տպաւորութիւնը միայն ներկաները կրնան գնահատել: Դաշնակի վրայ նուազեց Օր. Պուճիգանեան եւ արժանացաւ բուն ծախահարութեան: Օր. Ա. Միլասեան գեղեցիկ կերպով պարեց եւ ներկաներուն հիացումին առարկան եղաւ:

Այս հանդէս խնճոյքին յաջողութիւնը մեծապէս կը պարտինք Տէր եւ Տիկին Ա. Թուրոյեանի եւ Պրն. Խ. Արարեանի, որոնք չարաչար կերպով աշխատեցան եւ ըրին իրենց ամենակարելին: Մեծապէս շնորհակալ ենք իրենցմէ:

Հանդէսը անցաւ շատ յաջող, թէ Չնդուչցիներու եւ թէ համակիրներու բազմութեան մը ներկայութեամբ: Գոհացուցիչ եղաւ նաեւ նիւթական հասոյթը:

ՆԵՐԿԱՅ ՄԸ

ԱՄՈՒՍՆՈՒԹԻՒՆ ՄԸ

ՅՐԷՉՆՕ. — Դեկտեմբեր 13ին Յրէշնոյի մայր եկեղեցիին մէջ տեղի ունեցաւ սլավոնապետութիւնը Լեւոն Գրայանեանի (Տիգրանակերտցի) ընդ Օր. Եսթեր Ն. Փապուճեանի (Չնդուչցի), ձեռամբ Վարդան Վրդ. Գասպարեանի եւ կըրթահայրութեամբ Հէրի Գրայանեանի: Պատկի արարողութեան վերջ հարսնեւորները առաջնորդուեցան Ասպարէզի սրահ, ուր բոլորուեցան ձոխ սեղաններու շուրջ: Փօլ Փօլի, օրուան սեղանապետը ամօլին բացատրեց ամուսնական կեանքի պատասխանատուութիւնը եւ տուաւ լաւ խրատականներ: Յետոյ հրաւիրեց աղջկան հօրեղբայրը՝ Պրն. Մելքոն Փափաճեան, որ երջանկութիւն մաղթեղ նորապսակներուն: Ճաշէն վերջ թէ ամերիկեան նուազը եւ թէ Կէճաեան եղբարց հայկական նուազը մինչեւ կէս գիշեր խանդավառութեան մէջ պահեցին ներկաները: Ամուսնացեալները մեկնելէ վերջ, ներկաներ անգամ մըն ալ երկու կողմի ծէնողքները շնորհաւորեցին ու մեկնեցան գոհ սրտով:

* * * Սուրբ Սարգիսի տօնին օրը Տէր եւ Տիկին Սարգիս էրմոյեանի բնակարանը հաւաքուեցան բաւական թիւով հայրենակիցներ՝ Տէր եւ Տիկին Ա. Փիլոյեան եւ Տէր եւ Տիկին Մարգար Երամեան: Փեսայ Մատաչեանի նուազով ներկաները պահ մը զուարթ ժամեր ապրեցան եւ պատաճօրէն հիւրընկալուելէ վերջ կէս գիշերին մօտ մեկնեցան: Աստուած այսպէս սէր պարգեւէ բոլոր Չնդուչցիներուն:

Կ. ԱԸՐԸՄԵԱՆ

ՆՈՒԷՐ ԾՕՎԱՌԻ

Շնորհակալութեամբ ստացած ենք Լոս Անճէլըսէն, Նիկ. Պիճանեանի երկու տոլարի նուէրը:

ՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆ